

AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru
modificarea și completarea Legii nr.571/2003
privind Codul fiscal**

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea
și completarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, transmis de
Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.135 din 25.06.2008,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2)
din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

**Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu
următoarele observații și propuneri:**

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect de
reglementare modificarea și completarea Legii nr.571/2003 privind
Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, intervențiile
legislative vizând majorarea perioadei de recuperare a pierderii fiscale
de la 5 ani la 7 ani pentru pierderea fiscală realizată începând cu anul
2009, înlăturarea caracterului discriminatoriu al impozitului datorat în
România pentru autoturismele de teren din producția internă, prin
eliminarea acestora din textul legii de la nivelul modic de impozitare
și includerea lor în funcție de capacitatea cilindrică la nivelurile
prevăzute de lege.

Totodată, se reduce cota de impunere a dividendelor obținute în
România de persoanele nerezidente în statele membre ale Uniunii
Europene și Asociației Europene a Liberului Schimb, de la 16% la 10%.

2. Având în vedere prevederile art.115 alin.(4) din Constituția
României, republicată și deciziile Curții Constituționale în materie, în
preambul este necesară prezentarea elementelor de fapt și de drept ale
situației extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată, care
impun recurgerea la această cale de reglementare în regim de urgență.

3. Prin tematica abordată, proiectul se încadrează în acquisul
comunitar ce reglementează politica instituțiilor europene în
domeniul fiscal.

La nivelul tratatelor originare, măsurile juridice comunitare întreprinse în zona fiscalității își au temeiul în **art. 3 din Tratatul Comunității Europene** care prevede nu numai eliminarea taxelor vamale, dar și a oricăror altor „măsuri cu efect echivalent” între statele membre, precum și elaborarea de norme care să asigure „nedistorsionarea concurenței pe piața comună”.

Actele legislative comunitare, cât și celelalte documente cu caracter de recomandare sau orientativ, adoptate în conformitate și respectând procedurile stabilite de **art. 293 și art.308** din Tratatul Uniunii Europene, respectă principiile fundamentale din tratat privind **libera circulație a lucrătorilor, a serviciilor, a capitalurilor și a plăților, libertatea de stabilire** (art.39, art.43, art.49 și art.56 din Tratat), precum și **principiul nediscriminării** și vizează persoanele fizice, persoanele juridice (societățile comerciale) și capitalurile.

Pe planul legislației interne, Codul Fiscal român adoptat prin **Legea nr.571/2003** a armonizat, sau, după caz, a adaptat - în special prin modificările și completările ulterioare - legislația internă, la normele comunitare, prin transpunerea reglementărilor privind regimul juridic al principalelor taxe (*directe și indirecte*) precum și circulația intracomunitară a tuturor categoriilor de produse.

Precizăm că reglementările Codului Fiscal se completează cu dispozițiile tranzitorii stabilite în *Anexa VII* la Actul de aderare din *Tratatul de Aderare a României la Uniunea Europeană ratificat prin Legea 157/2005*.

După data de 1 ianuarie 2007, odată cu aderarea la Uniunea Europeană, România în calitate de stat membru cu drepturi și obligații depline, este angajată de o manieră mult mai categorică în procesul de actualizare și modificare permanentă a legislației interne în funcție de dinamica acquisului comunitar și de politica promovată de instituțiile comunitare de la Bruxelles.

În acest context juridic, proiectul prezintă un set redus de reglementări, din care numai ultimele două, ce vizează sistemul de impozitare, respectiv de taxe, au drept finalitate alinierea reglementărilor interne la legislația comunitară.

În ceea ce privește modificarea referitoare la dividende, în completarea Notei de fundamentare, precizăm că **Scrisoarea de somare** adresată, la data de 6 mai 2008, de Comisia Europeană reprezintă, din punct de vedere al procedurilor comunitare ce vizează politica de încălcare a legii comunitare (*infringement*), o primă etapă, din cele trei, ce anticipează sesizarea Curții de

Justiție de la Luxemburg, conform art.226 din Tratatul Uniunii Europene.

Conform acestei scrisori: *„Dividendele acționarilor interni care dețin sub 15% din acțiuni se taxează la sursă cu un impozit final de 10%. Același impozit însă se ridică la 16%, dacă acționarul este nerezident. Procentul poate fi mai mic pentru acționarii din țări cu care România are acorduri fiscale bilaterale. Pentru acționarii care dețin cel puțin 15% din acțiuni, dividendele interne sunt scutite de taxe. România percepe, în schimb, 10% impozit final reținut la sursă, în cazul în care societățile care încasează dividendele au sediul în Norvegia și 16%, dacă dividendele revin unor societăți din alte state SEE/AELS.”*

Analizate din perspectiva compatibilității cu acquisul comunitar, precum și a finalității acestor reglementări, Comisia Europeană a concluzionat că: **„Suprataxarea dividendelor distribuite societăților nerezidente poate aduce atingere liberei circulații a capitalurilor consfințită de Tratatul CE (articolul 56) și de Acordul SEE (articolul 40). În plus, când societatea nerezidentă este acționar majoritar, discriminarea în cauză poate să restrângă și libertatea de stabilire prevăzută la articolele 43 CE și 34 SEE. Comisia nu are cunoștință de existența niciunei justificări pentru asemenea restricții”.**

În ceea ce privește modificarea referitoare la taxe și impozite, prin eliminarea sintagmei referitoare la autoturisme de teren din producția internă se elimină, **din punct de vedere juridic, regimul discriminator ce distorsiona libera circulație a produselor, la nivelul pieței comunitare, principiu statuat prin Tratatul constitutive și dezvoltat în toată legislația derivată ce reglementează funcționarea Pieței Interne.**

4. Deoarece în legea de bază articolele sunt numerotate în ordinea crescătoare firească, nu în raport cu titlul în care sunt încorporate, referirea la titlurile legii trebuie eliminată, nefiind necesară.

5. La pct.1, întrucât prin proiect se aduc atât modificări, cât și completări actului normativ de bază, este necesar ca în partea dispozitivă să se menționeze expres natura intervenției legislative, în redactarea prevăzută la art.57 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

„1. Alineatul (4) al articolului 26 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

6. Precizăm că, potrivit rigorilor de tehnică legislativă, invocarea elementelor structurale din legea de bază nu se face prin abrevieri. De

aceea, abrevierea „art.”, din partea dispozitivă a **pct.2 și pct.4**, trebuie redată *in extenso*.

Având în vedere această cerință și pentru uniformitate în redactarea actelor normative cu obiect similar de reglementare, partea dispozitivă a **pct.2 și pct.4** trebuie reformulată, după următorul exemplu:

„După alineatul ... al articolului ... se introduce un nou alineat, alin ..., cu următorul cuprins:”.

În situația prevăzută la **pct.3**, partea dispozitivă trebuie reformulată, astfel:

„3. La articolul 65 alineatul (2), litera b) se abrogă”.

7. La pct.5, potrivit uzanței legislative, partea dispozitivă trebuie să deuteze cu expresia „La articolul 116”.

Pentru același considerent, la partea dispozitivă a **pct.6**, expresia „o nouă literă a¹)” trebuie redată sub forma „o nouă literă, **lit.a¹**)”.

8. La pct. 8, deoarece pct.7, supus intervenției legislative, este subsumat alin.(2), pentru corectitudinea redactării, partea dispozitivă trebuie reamenajată, astfel:

„8. La articolul 263 alineatul (2), punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

Totodată, potrivit cerințelor de tehnică legislativă, textul propus pentru pct.7 trebuie încadrat între ghilimele.

9. Având în vedere numeroasele intervenții legislative care au fost operate asupra Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, propunem inițiatorilor inserarea unui articol final, marcat ca art.III, prin care să se dispună republicarea legii.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. *774/26.06.2008*